

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ.

Ἀπό τινος χρόνου διέτριβεν ἐν Κερκύρα ὁ Κόμης Ὁρλώφ Δαυιδῶφ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ υἱοῦ των· διέμενον ἐνταῦθα ἐπ' ἐλπίδι ὅτι τὸ κλῆμα ἤθελε συντελέσει εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς υἰγείας τοῦ ἀσθενούντος υἱοῦ των· πλὴν ἀτυχῶς ὁ νέος Δαυιδῶφ ἐπάσχεν ὑπὸ βροτολογιοῦ νόσου ἣ ὁποία καταλαβοῦσα σπουδαῖον τοῦ σώματός του ὄργανον, ἀπέδειξεν ἀλυσιτελῆ τόσον τὰ πρὸς ἀποσώβησιν αὐτῆς παντοῖα μέσα τῆς ἐπισήμης γενναίως, ἀλλ' ἀτυχῶς, μέχρις ἐσχάτων ἀγωνισθείσης, ὅσον δὲ καὶ ἀνίσχυρον τὸ εὐκραές καὶ υἰγιεινὸν ἡμέτερον κλῆμα, ὅθεν, καθ' ἣν ἔδυσεν ὁ ἥλιος τῆς Μεγάλης Τρίτης, ἔδυσε συγχρόνως καὶ ὁ βίος τοῦ νέου Δαυιδῶφ προτοῦ ἀκόμη διανύσῃ ὀλοκληρον τὴν τροχίαν τοῦ συνήθους ἀνθρωπίνου βίου, καὶ μόλις εἶχεν ὑπερβῆ τὸ ἥμισυ αὐτῆς.

Ἡ ἀποφράς τῆς σπαραξικαρδίου ταύτης σκηνῆς ἡμέρα ἦτις κατέστησεν ἀπαρηγορήτους τοὺς ἀτυχεῖς γονεῖς τοῦ ἀγαθοῦ Δαυιδῶφ οἱ ὁποῖοι εἶδον νὰ δύσῃ εἰς τὰς ἀγκάλας των τὸν λαμπρότερον τῆς εὐτυχίας αὐτῶν ἀστέρα, τὸ περιβλεπτον τοῦ οἴκου των ἀγλαΐσμα, γενικὸν ἐπήνεγκεν ἐνταῦθα πένθος.

Ὁ Μακαρίτης ἦτον ὁ Κόμης Βλαδιμῆρος Ὁρλώφ Δαυιδῶφ, ἀπ' εὐθείας ἀπόγονος τοῦ Κόμητος Ὁρλώφ νεωτέρου ἀδελφοῦ τοῦ Κόμητος Ἀλεξίου Ὁρλώφ τοῦ Τσεσμενίδου· ἐπέδόθη εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, καὶ ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ ἦτο Διοικητὴς Τάγματος καὶ Ὑπασπιστῆς τοῦ ἐκ μητρὸς θεοῦ του Στρατάρχου Πρίγκηπος Βαριάτινης, ὅτε εἰς τὸ Καύκασον κατὰ τὴν ἐφοδὸν τοῦ Φρουρίου Βενναί γενναίως καὶ καρτερικῶς μαχόμενος, βαρέως ἐτραυματίσθη, καὶ ἐπειδὴ διέπρεψεν ἐπὶ ἀνδρία καὶ αὐταπαρνήσει, ἔλαβε βαθμίδον τὸν βαθμὸν τοῦ Στρατηγοῦ καὶ τὸ ἀξίωμα Ὑπασπιστοῦ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου· νῦν διετέλει Διοικητὴς (Νομάρχης) τῆς Ἐπαρχίας Ζιμβέρσκης, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας τοσοῦτον ἀφάτως ἠγάπουν καὶ ἐσέβαντο τὸν φιλοδίκαιον καὶ ἀμερόληπτον Διοικητὴν των, ὥστε ἐζητήσαντο ὑπὸ τῆς Α.

Α. Μ. τὴν ἄδειαν νὰ δώσωσι τὸ ὄνομα τοῦ Διοικητοῦ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἰδρυθὲν σχολεῖον τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων.

Ὁ χαριέστατος νέος Κόμης Βλαδιμῆρος περιεκοσμεῖτο ἐκ πολλῶν πλεονεκτημάτων, ὥστε πᾶνυ βραδέως, ἵνα μὴ εἴπωμεν τελείως, θέλει κατορθώσει τὸ παρήγορον τοῦ χρόνου βάλσαμον νὰ ἐπουλώσῃ τὸ διανοιχθὲν τραῦμα ἐν τῇ εὐαισθητῷ καρδίᾳ φιλοστόργου πατρὸς καὶ βαρυπενθούσης μητρὸς οὗς ὁ μακαρίτης περιπαθῶς ἐλάτρευεν· εὐπροσήγορος, γλυκὺς καὶ περιποιητικὸς τοῖς πᾶσι, φιλέλεος, φιλόκαλος καὶ φιλόθρησκος ὁ νέος Βλαδιμῆρος ἦτον αὐτόχρημα ἀρετῆ, διὸ εἶχεν ἐλύσει τὸν σεβασμὸν καὶ τὰς συμπαθείας τῶν ὄσων ἠτύχησαν νὰ τὸν γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ πλησίον, ὅθεν πικρῶς ἐκλαυσαν τὸν ἄωρον θάνατόν του.

Τὴν 9.ην ὁδεύοντας ὁ νεκρὸς ἐκηδεύθη ἀξιοπρεπῶς καὶ λαμπροπρεπέστατα· ἠκολούθουν τὴν κηδεῖαν ἅπασαι αἱ Διοικητικαί, Δημοτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαί, τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ τοῦ Στρατοῦ, πλῆθος λαοῦ πάσης τάξεως, ἡ ἐνοπλος Ἐθνοφυλακὴ τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ τοῦ Πεζικοῦ, ἅπαντα τὰ σώματα τοῦ μονίμου Στρατοῦ Πυροβολικόν, Χωροφυλακὴ καὶ Πεζικόν, καὶ αἱ μουσικαὶ τῆς Φιλαρμονικῆς καὶ τῆς Φρουρᾶς· καθ' ὅλην τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐγένετο ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, ἅπαντα τὰ ἐργαστήρια ἦσαν κεκλεισμένα· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ γενναϊόφρων Ἀρχηγὸς ὁ ἀξίος υἱὸς τοῦ Ἡρώως Μάρκου Μπότζαρη ἀπήγγειλε συγχινητικὸν καὶ κατάλληλον ἐπικήδειον λόγον· ἡμεῖς δὲ ἐπιλέγομεν, πορεύθητι εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ Πλάστου σου, γονυπέτησον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀθωότητι τῆς καρδίας σου δεήθητι ὑπὲρ τῶν κοπτομένων καὶ θλιβομένων γονέων σου, ὅπως δώσῃ αὐτοῖς παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν ἐκ τῶν πόνων τῆς λύπης· ὑπαγε εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, καὶ ἐνθα ἠτοιμάσθη σοὶ τόπος ἀναπαύσεως.

ΚΕΡΚΥΡΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

